

4. Податковий Кодекс України № 2755-VI від 2 грудня 2010 року з поточними змінами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

Лактіонова Ю.Р.,
магістр, спеціальність «Облік і аудит»,
науковий керівник:
к.е.н., доцент Новіченко Л.С.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м. Київ)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПОДАТКОВИХ РОЗРАХУНКІВ І ПЛАТЕЖІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ефективність виконання завдань суб'єктами бухгалтерського обліку передусім залежить від рівня його організації. Раціональна організація бухгалтерського обліку суттєво впливає на впорядкування та розподіл функцій між структурними підрозділами підприємства, а також є визначальним фактором для інформаційного забезпечення запитів управлінського персоналу. Отримання якісної та повної інформації щодо діяльності підприємства сприяє збереженню майна власників, захисту інтересів стейкхолдерів, забезпечує пошук шляхів підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання.

Податки на сьогодні виступають одним із ключових елементів впливу на формування економічного потенціалу підприємства за допомогою системи державного регулювання. Завдяки виваженій фіскальній політиці здійснюється ефективне регулювання економічних відносин та інтересів держави, регіонів, суб'єктів господарювання і окремих громадян. Їх формування має стимулювати розвиток усього прогресивного та ефективного, що потребує господарська діяльність, регулювати суперечності, які виникають у процесі реалізації стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств і держави.

Питання організації бухгалтерського обліку податкових розрахунків і платежів в сучасних умовах перебувають під постійною увагою науковців та практиків. Дана ситуація зумовлена тим, що саме в даній сфері перетинаються інтереси і держави, і суб'єктів господарювання та платників податків. Підтримання балансу інтересів різних сторін є запорукою формування справедливих суспільних відносин та налагодження ефективного зворотного зв'язку у сфері оподаткування.

Підвищення ефективності прийняття рішень між представниками державних органів, суспільства та платників податків базується на формуванні сприятливого внутрішнього та зовнішнього податкового середовища. Забезпечити сприятливі умови для зменшення податкового навантаження на суб'єкт господарювання можливо шляхом розробки відповідних внутрішніх регламентів про облікову політику. Наказ про облікову політику є одним з основних документів, що встановлюють правила ведення та організації бухгалтерського та податкового обліку.

Формування облікової політики підприємства залежить від інтересів різних груп користувачів облікової інформації й є одним із важливих етапів функціонування підприємства в ринкових умовах господарювання, адже від прийнятої облікової політики залежить не тільки фінансовий результат, а й фінансовий стан підприємства. Повне та правдиве подання інформації про фінансові результати і фінансовий стан підприємства у звітності значною мірою залежить від рівня формування та застосування облікової політики, яка б урахувала умови діяльності підприємства, організаційно-технологічні особливості тощо. Від уміло сформованої облікової політики залежать ефективність управління фінансово-господарською діяльністю підприємства та стратегія його розвитку на тривалу перспективу [2, с. 99].

Облікова політика підприємства повинна дотримуватись принципів організації бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. Формування облікової політики потрібно розглядати як один із найважливіших елементів планування діяльності підприємства. Кваліфікована розробка Наказу про облікову політику дозволяє вибрати підприємству оптимальний варіант обліку, який максимально відповідатиме меті діяльності підприємства та поставленим завданням, враховуватиме специфіку системи оподаткування.

З метою удосконалення формування облікової політики з питань оподаткування, в Наказі про облікову політику слід передбачити наступні положення:

- порядок внутрішньої організації обліку розрахунків за податками згідно з бухгалтерським законодавством;
- перелік об'єктів обліку розрахунків за податками та оцінки стану бухгалтерського обліку цих об'єктів;
- перелік елементів облікової політики;
- визначення методики розрахунку податків, запровадження податкових розрахункових таблиць, первинних документів, які забезпечать достовірність та правильність оформлення та законність;
- перелік та форми розроблених на рівні підприємства та затверджених документів, в яких накопичуються дані для розрахунку того чи іншого податку;
- форми податкової звітності та прикріплені до них законодавчі акти, щодо порядку їх заповнення;
- особливості аналітичного обліку податкових розрахунків та платежів, порядку надання інформації зацікавленим особам.

Потрібно також мати на увазі, що облікова політика виступає складовою частиною фінансової звітності підприємства й повинна відображатись у примітках до фінансових звітів. Отже, саме вона дає змогу поєднати ведення бухгалтерських операцій та складання фінансової звітності. Без такого регламентуючого розпорядчого документа та його додержання бухгалтерський облік не відповідатиме принципу послідовності, а фінансова звітність не буде зрозуміла користувачам [1, с. 74].

При формуванні облікової політики підприємства щодо обліку розрахунків за податками необхідно розкрити методику обліку розрахунків за тим чи іншим податком в залежності від характеру та специфіки діяльності підприємства,

його галузевих особливостей визначених відповідно до положень Податкового кодексу України. Ведення обліку розрахунків за податками згідно з ПКУ суб'єктами господарювання, які сплачують податки на різних засадах, дає результат, який спрощує завдання інтерпретації податкової звітності зовнішніми користувачами та аудиторами.

Список використаних джерел:

1. Букало Н. Облікова політика, її суть та призначення // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2015. № 1. С. 71-76

2. Тесак О.В. Облікова політика як інструмент організації бухгалтерського обліку // Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Вип. 21. Ч. 2. С. 97-100.

Монь Ю. І.,

студентка IV курсу, спеціальність «Облік і аудит»

науковий керівник:

к.е.н., доцент Безверхий К.В.,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

(м. Київ)

ОСОБЛИВОСТІ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІКУ І ЗВІТНОСТІ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Одним із важливих завдань економіки України є стимулювання діяльності суб'єктів малого підприємництва. З цією метою розроблена спрощена система оподаткування, Податковим Кодексом України [1] редакція від 02.12.2010 р. № 2755-VI, що заміняє сплату окремих податків та зборів на сплату єдиного податку (ЄП) з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності. Ця інформація для фізосіб-підприємців буде висвітлена за допомогою порівняльної характеристики в табл. 1.

Таблиця 1

Критерії для фізичних осіб – підприємців (1-2 групи платників ЄП), які можуть обрати спрощену систему оподаткування

№ з/п	Критерії для фізосіб	1 група	2 група
1	2	3	4
1	Податок на прибуток	Не більше 10 % ПМ (2102 грн.) для працездатної особи на 01 січня 2020р. – 210,20 грн. кожного місяця	Не більше 20% МЗП (4723грн.) на 01 січня 2020 р. – 944,60 грн. кожного місяця
2	Максимальний обсяг річного доходу	≤ 300 тис. грн. (за проектом № 1210* – 1 млн грн)	≤ 1,5 млн грн. (за проектом № 1210* – 5 млн грн)
3	Наймані працівники	0 чол.	0-10 чол.